

[Poulsgaard]

det ud af det, vi andre faktisk har vidst længe – at forældrene har fundet ud af, at de selv kan passe børnene. Hvem skulle ellers passe børnene, hvis ikke forældrene skulle passe dem? Der er borgmesteren og vi fuldstændig enige.

Nu mener jeg ikke, at ministeren skal rykke ud med kroner og øre og sige til borgmesteren: Her kan du få nogle kroner til at passe disse børn for. Nej, det, jeg efterlyser et svar fra ministeren om, er, om ministeren vil være med til at ændre ved den bestående lovgivning, som også gælder i Ishøj kommune, således at det bliver en privat sag, hvor mange børn man ønsker at modtage i privat dagpleje. Hvis ellers der er et tillidsforhold mellem forældrene og den dagplejemor, det drejer sig om, kunne vi måske spare disse institutioner, og så kunne de små paver få lov til at sidde og hygge sig.

Nu er det Ishøj, det drejer sig om, men vi ser jo gang på gang, at de siger, at vi skal have daginstitutioner for børnenes skyld, men så snart det ikke passer disse pædagoger – hvis de ikke får den løn og den normering, de vil have – så lukker de bare institutionerne, og så skyder de børnene foran sig.

Jeg synes, borgmesteren i Ishøj har noget ret, når han nu har fundet ud af, at forældrene kan passe børnene. Så skal vi bare herinde hjælpe med en lovændring. Den lovændring håber jeg ministeren vil medvirke til.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Ledsaget af det sædvanlige udfald mod pædagoger, som vi så godt kender fra det parti, som spørgeren tilhører, har hr. Poulsgaard i forbindelse med en konflikt i nogle daginstitutioner i Ishøj kommune spurgt, om jeg vil hjælpe kommunen, således at der for de private pasningsordninger, som forældrene selv etablerer, skabes mulighed for flere børn end det antal, bistandsloven sætter som maksimum.

Jeg kan som svar på det stillede spørgsmål oplyse, at jeg ikke på baggrund af konfliktsituationen i Ishøj kommune har planer om at ændre gældende maksimum på 5 børn i privat dagpleje.

Ninna Pedersen (FP):

Når ministeren ikke ønsker at ændre grænsen på 5 børn i dagpleje, så må man jo

spørge, om ministeren nu vil gribe ind, når det viser sig, at det godt kan lade sig gøre, at mødre kan passe mere end 5 børn. Så må ministeren jo gribe ind, for så må loven ikke være overholdt.

I øvrigt ønsker fremskridtspartiet ikke at angribe pædagogerne i denne sag, men selve lovgivningen.

Poulsgaard (FP):

Det har man for sin gode vilje. Man får simpelt hen et arrogant ministersvar: Nej, man vil ikke. Folkepensionen vil man gerne fjerne, men her er der nogle forældre, der har fundet ud af det, som vi alle sammen ved, at det sagtens kan lade sig gøre. Det gælder ikke bare Ishøj, men over det ganske land. Ministeren ved det udmærket, de strejker jo på stribe hele tiden, så snart forholdene ikke passer dem med normering og løn, og hvad man ellers finder, og så skal de børn passes.

Der er altså nogle, der skal lave et produktivt stykke arbejde, og det har vi brug for noget arbejdskraft til. Her skulle ministeren hjælpe ved at sige: all right, vi tog fejl, dengang vi troede, vi arbejdede med mennesker, der gjorde det for sagens skyld, for idealismens skyld, for børnenes skyld. Vi har nu stribevis af eksempler på, at det ikke er for børnenes skyld, heller ikke for sagens skyld eller for idealismens skyld, det er simpelt hen kold fagforeningspolitik, der bliver ført. Vore børn skal ikke blive ved at være ofre for den linje.

Men der skal altså et folektingsvalg til, for at vi kan ændre noget på sammensætningen herinde, så vi får en fornuftig politik.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 475

20) Til *undervisningsministeren* af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Mener ministeren, det er berettiget, at det offentlige giver adskillige former for støtte til et 3 måneders kursus i socialisme, herunder socialistisk strategi, og til en 17 dages rejse til Sovjetunionen?«

Skriftlig begrundelse